

"İhtiyarlara ait bu Lem'a, üç dört cihetle hüsn-ü ifadeyi muhafaza edememiş." cümlesini nasıl anlamalıyız?

Yirmi Altıncı Lem'â olan İhtiyarlar Risalesi'nin başında geçen bu ifadeler, hem okuyucuların ve hem de kitap yazan yazarların ders çıkarması gereken büyük bir nezâket örneğini sergilemektedir.

Aşağıya aldığımız ifâdede "*Bazı sebeplerden dolayı, ifâdelerimde gereken güzellik ve akıcılık kurallarına dikkat edilmemiş olabilir. Bu kurallar, üslup ve edebi açıdan olabileceği gibi, yazının uzunluğu ve mânâ itibarıyla da olabilir. O yüzden ihtiyarlardan özür diliyorum.*" denmektedir.

Ancak şu var ki, bu risâlede, Üstad'ın bir özür olarak ifâde ettiği kusurların olmadığını ve tam aksine, tahammülleri zayıflayan ihtiyarların dahi, zevkle okuduklarına ve haz aldıklarına şahit oluyoruz. Bu sebepten, mâlum ifâdeleri, daha ziyâde ihtiyarlara karşı nasıl davranılması gerektiği konusunda, bir nezaket dersi olarak algılıyoruz. Zirâ ihtiyarlar, hassas oldukları için en basit şeylerden dâhi rahatsız olabilirler. İhtiyarlar ile muhatap olunurken, bu hassasiyeti her zaman dikkate almamız gerektiği konusu burada ders verilmektedir.

İlgili yazıları buraya aynen alıyoruz:

"İHTAR: Her bir ricanın başında, mânevî derdimi gayet elîm ve sizi müteessir edecek derecede yazdığımın sebebi, Kur'ân-ı Hakîm'den gelen ilâcın fevkalâde tesirini göstermek içindir. İhtiyarlara âit bu Lem'â, üç dört cihetle hüsn-ü ifâdeyi muhafaza edememiş."

"Birincisi: Sergüzeşt-i hayatıma âit olduğu için, o zamanlara hayalen gidip, o hâlette yazıldığından, ifâde, intizâmını muhafaza edemedi."

"İkincisi: Sabah namazından sonra, gayet yorgunluk hissettiğim bir zamanda, hem sürâte mecburiyet tahtında yazıldığından, ifâdede müşevveşiyet düşmüş."

"Üçüncüsü: Yanımda dâim yazacak bulunmadığından, yanımda bulunan kâtibin de Risale-i Nur'a âit dört beş vazifesi olmakla tashihâtına tam vakit bulamadığımızdan intizamsız kaldı."

"Dördüncüsü: Te'lifin akâbinde ikimiz de yorgun olarak, mânâyı dikkatle düşünmeyerek, gayet sathî bir tashihle iktifâ edildiğinden, tarz-ı ifâdede elbette kusurlar bulunacak. Âlicenap ihtiyarlardan, ifâdedeki kusurlarıma nâzar-ı müsâmaha ile bakmak ve Rahmet-i

İlâhi'ye boş olarak döndürmediği mübârek ihtiyarlar, ellerini Dergâh-ı İlâhi'yeye açtıkları vakit, bizi de dualarında dâhil etsinler."(1)

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Altıncı Lem'a.](#)